

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: streda, 25. marca 2026 2:14
Komu: oszp.RK@minv.sk
Predmet: Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-RK-OSZP-2026/001553-034 pre projekt „Centrum energetickej flexibility, Ružomberok“
Prílohy: zavazne-stanovisko_nove-prejednanie-pdf.pdf

Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-RK-OSZP- 2026/001553-034 pre projekt „Centrum energetickej flexibility, Ružomberok“

Hlavné dôvody odvolania:

- 1) **Hlavným nedostatkom rozhodnutia je, že neboli dostatočne skutkovo zisťované a teda ani nemohli byť relevantne vyhodnotené vplyvy na verejné zdravie (HIA analýza) podľa vyhlášky č.233/2014 Z.z. ako ani vplyvy na verejné zdravie v zmysle zákona č. 355/2007 Z.z. a jeho vykonávacích vyhlášok v zmysle akustického zaťaženia.**

Právny názor odvolacieho orgánu, o ktorý sa úrad opiera je v rozpore s účelom zákona o EIA podľa §2 písm.e zákona o EIA ako je aj v rozpore s čl.4 ods.4 až ods.6 Smernice o EIA tak, ako ju záväzne vyložil Súdny dvor Európskej únie v rozhodnutí č. C-463/20 - Namur-Est Environnement ASBL vs. Région Wallonne

Súdny dvor rozhodol, že postup národného práva, ktorý povoľuje prijatie predbežného rozhodnutia o odchýlení sa od ochranných opatrení pre prísne chránené druhy skôr, než sa vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie v zmysle smernice 2011/92/EÚ (o EIA) a smernice 92/43/EHS (o biotopoch) nie je zlučiteľný s právom EÚ. Konkrétne SDEÚ určil, že „vývojové povolenie“ (development consent) zahŕňa aj rozhodnutia v rámci zložitého procesu, ktorého účelom je posúdiť environmentálne účinky projektu na biotopy a druhy — a toto posúdenie musí byť vykonané pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré by umožnilo uskutočnenie projektu. Ďalej Súd konštatoval, že účasť verejnosti a jej právo byť vypočutá v procese rozhodovania o projekte musia byť zabezpečené už v prvej fáze procesu, teda pred prijatím takéhoto povolenia. Týmto rozhodnutím Súd zdôraznil, že nie je prípustné obchádzať EIA tým, že sa povolenia vydávajú postupne predtým, než sa vykoná posúdenie environmentálnych účinkov projektu, pretože to by znížovalo účinnosť ochrany stanovenú právnymi predpismi EÚ. Súd zdôraznil, že posúdenie vplyvov a účasť verejnosti musia byť zabezpečené ešte pred akýmkoľvek povolením, aby sa zachovala účinná ochrana životného prostredia. Týmto rozhodnutím SDEÚ potvrdil, že „postupné“ vydávanie povolení, ktoré obchádza EIA, porušuje Smernicu o EIA a Smernicu o biotopoch.

Paradoxne, je to odvolací orgán, ktorý svojim právnym názorom spôsobil nezákonnosť rozhodnutia a túto skutočnosť považujeme za potrebné zdôrazniť. Nie je však možné úplne exkulpovať ani úrad lebo názor odvolacieho orgánu nebol formulovaný spôsobom povinnosti ale len možnosti.

Podľa §3 ods.5 správneho poriadku je základnou zásadou každého administratívneho konania aj pri derogácii správneho poriadku povinnosť úradu spoľahlivo zistiť skutkový stav, čo v kontexte zisťovacieho konania predstavuje zistiť všetky rozhodné skutočnosti vplyvov na životné prostredie a verejné zdravie už v procese zisťovacieho konania.

Jednoznačne to vyplýva aj z čl.4 ods.5 Smernice o EIA, že práve o konkrétne kritériá zisťovacieho konania sa má opierať výrok o posudzovaní aj neposudzovaní. Ak teda odvolací orgán usmernil úrad posudzovania, že to nutné nie je ale postačuje to až v povoľovacom konaní, tak je to odvolací orgán, ktorý spôsobil obchádzanie znenia Smernice o EIA a teda aj účelu a cieľa zákona o EIA; je absurdné, aby odvolací orgán, ktorý má dbať na rozhodnutia prvostupňových úradov posudzovania ich navádzal na jeho obchádzanie.

Ide aj o nesprávny procesný postup – úrad si uvedené štúdie vyžiadala a teda ich považoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. Navrhovateľ deklaroval, že ich predložil a následne si navrhovateľ nesplnil procesnú povinnosť uloženú úradom. Sme presvedčení, že odvolací orgán nemal na mysli takéto presúvanie skutkového zisťovania HIA. Máme za to, že odvolací orgán predpokladal spracovanie skutkového stavu z hľadiska analýzy HIA

primerane už v zisťovacom konaní pričom pre povoľovacie alebo kalaudačné konanie predpokladal len podrobné realizačné či overovacie štúdie, ktoré mali potvrdiť predpoklady analýzy HIA spracovanej už v procese EIA ale nie, že skutkové zisťovanie en bloc bude presunuté na povoľovacie konanie.

2) Nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia nakoľko výrok a jeho odôvodnenie sú v logickom rozpore:

ZDS si uplatnilo v zisťovacom konaní stanovisko podľa §29 ods.6 zákona o EIA, ktoré úrad vyhodnotil vo vzťahu k zisťovaciemu konaniu v zásade správne:

Vyhodnotenie stanoviska príslušným orgánom : Stanovisko neobsahovalo názor, či predložený zámer má alebo nemá byť posudzovaný podľa zákona. Zámer bol spracovaný odborne spôsobilou osobou - Ing. Juraj Musil, PhD., č. o. 552/2011/OEP disponujúcou platným osvedčením Ministerstva životného prostredia SR. Predmetom zisťovacieho konania nie je vypracovanie úplného katalógu technických štúdií (rozptylové, hlukové, vibračné a pod.), ale identifikácia potenciálnych vplyvov a rámcových opatrení na ich elimináciu alebo zmiernenie. Zámer bol vypracovaný v súlade s príslušnými požiadavkami zákona a jeho obsah korešponduje s obsahovými náležitosťami podľa prílohy č. 9 zákona. Stanovisko žiada : - vyhodnotiť a preukázať dosahovanie dobrého stavu ovzdušia podľa §5 až §7 zákona o ovzduší a § 27 zákona o verejnom zdraví č.355/2007 Z.z. v spojení s regulačnými ustanoveniami vyhlášky o verejnom zdraví č.549/2007 Z.z. - vyhodnotiť odborným posudkom emisno-imisného posudku (§19 zákona o ovzduší) a akustického posudku (§6 vyhlášky č.549/2007 Z.z.) alebo znaleckým posudkom v príslušnom odbore (§17 ods.7 zákona o znalcoch). - vyhodnotiť súlad s limitmi akustického zaťaženia v denných aj nočných hodinách podľa zákona o verejnom zdraví č.355/2007 Z.z. v zmysle jeho vykonávacej vyhlášky č.549/2007 Z.z. - vyhodnotiť vplyvy prípadných zdrojov elektromagnetického žiarenia podľa §28 zákona o verejnom zdraví č.355/2007 Z.z. ako aj vyhodnotiť vplyvy optického žiarenia podľa §29 zákona o verejnom zdraví č.355/2007 Z.z. Príslušný orgán vydal rozhodnutie, že navrhovaná činnosť sa bude posudzovať podľa zákona z dôvodu vyhodnotenia vplyvov navrhovanej činnosti na verejné zdravie (HIA - Health Impact Assessments t.j. posudzovanie vplyvov na zdravie).
--

Čo však už nekorešponduje je záver a dôsledky nášho stanoviska – vyhodnotenie predpokladá a naznačuje, že aj naše stanovisko prispelo k tomu, že sa v prvom rozhodnutí rozhodlo o ďalšom posudzovaní, tomu však nezodpovedá výrok rozhodnutia.

Pravdepodobné vysvetlenie je také, že táto časť rozhodnutia ostala z pôvodného už zrušeného rozhodnutia; úrad sa však potom nezaoberal našimi pripomienkami v kontexte nového rozhodovania a rozhodnutia a to napriek tomu, že sa priamo týkali podstaty odvolania, názoru odvolacieho úradu ako aj nového výroku.

Napadnuté rozhodnutie tak síce formálne obsahuje spôsob vyhodnotenia pripomienok ZDS ako predpokladá §29 ods.6 zákona o EIA ale toto vyhodnotenie je v rozpore s výrokom rozhodnutia, čo následne spôsobuje nezrozumiteľnosť rozhodnutia, ktorá nastáva aj vtedy, ak výrok a odôvodnenie rozhodnutia sú protichodné.

3) Nezákonné a v rozpore so Smernicou o EIA je aj vyhodnotenie procesného postavenia ZDS ako zainteresovanej verejnosti v budúcom povoľovacom konaní.

Úrad uvádza:

Dotknutá verejnosť Združenie domových samospráv, P.O.Box 218, 851 02 Bratislava IČO 31820174 doručilo príslušnému orgánu nevyžiadané stanovisko podľa § 29 ods. 5 „zákona“, príslušný orgán toto nevyžiadané stanovisko zohľadnil a vysporiadal sa s ním v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania. Požiadavka Združenia domových samospráv, P.O.Box 218, 851 02 Bratislava IČO 31820174, aby mu v nasledujúcich povoľovacích procesoch bolo priznané postavenie účastníka takéhoto povoľovacieho konania nie je v súlade so „zákonom“. V zmysle § 24 ods. 2,3 „zákona“ má dotknutá verejnosť postavenie účastníka konaní o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti ak prejaví záujem na konaní o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podaním odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2 „zákona“.

Ustanovenie §24 ods.3 a ods.4 rieši procesné postavenie účastníka posudzovania vplyvov v budúcich povoľovacích konaniach ale žiadnym spôsobom nerieši túto otázku vo vzťahu k dotknutej verejnosti v zisťovacom konaní.

Vo vzťahu k Slovenskej republike už existuje aj judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorý sa opakovane zaoberal slovenským legislatívnym nedostatkom spočívajúcim v absencii osobitnej procesnej normy upravujúcej mechanizmus, na základe ktorého zákon priznáva konkrétnemu subjektu procesné účastníctvo na konaní vo veciach životného prostredia:

- C-240/09 - Lesoochranárske zoskupenie VLK (Aarhuský dohovor a jeho priamy účinok)
SDEÚ rozhodol, že článok 9 ods.3 Aarhuského dohovoru nemá priamy účinok v rámci práva EÚ. Prináleží však vnútroštátnemu súdu, aby poskytol taký výklad procesného práva týkajúceho sa podmienok, ktoré je potrebné splniť na podanie správneho oprávneného prostriedku alebo žaloby, ktorý bude v čo najväčšej možnej miere v súlade tak s cieľmi článku 9 ods. 3 tohto dohovoru, ako aj s cieľmi účinnej súdnej ochrany práv poskytovaných právom Únie, aby mohla organizácia na ochranu životného prostredia, akou je Lesoochranárske zoskupenie VLK, napadnúť na súde rozhodnutie prijaté v rámci správneho konania, ktoré by mohlo byť v rozpore s právom Únie v oblasti životného prostredia... Znamená to, že ak EÚ nevypracovala vlastné pravidlá na výkon tohto práva, národné právo určuje postupy, ale musí rešpektovať zásady princípu účinnosti a rovnosti prístupu k súdom na účely ochrany práv vyplývajúcich z environmentálneho práva EÚ. Článok 9 ods. 3.
- C-244/12 - (Lesoochranárske zoskupenie VLK)
Toto rozhodnutie nadväzuje na C-240/09 a potvrdzuje, že vnútroštátne pravidlá o stavebnom konaní či definícii „záujmu“ nesmú obmedziť účinný prístup k súdom pri napadnutí environmentálne relevantných rozhodnutí EÚ. Rovnako potvrdzuje princípy účinnosti a rovnosti prístupu k justícii podľa práva EÚ a Aarhuskej konvencie.
- C-243/15 - (Lesoochranárske zoskupenie VLK)
Súd potvrdzuje, že národné priebežné a procesné vnútroštátne pravidlá nesmú brániť účinnému výkonu environmentálnych práv, ktoré vyplývajú z EÚ právnych predpisov (napr. EIA, Aarhuský dohovor). Pokiaľ ide o uvedené právo na účinný prostriedkom nápravy, je potrebné uviesť, že článok 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru priznáva právo podať žalobu organizáciám na ochranu životného prostredia, ktoré spĺňajú požiadavky upravené v článku 2 ods. 5 tohto dohovoru, čo platí pre LZ, keďže žaloba proti rozhodnutiu patriacemu do pôsobnosti uvedeného článku 9 ods.2.

Uvedené rozsudky mali aj vnútroštátnu reflexiu:

- **Najvyšší súd SR, sp. zn. 5Sžp/41/2009:** Bez ohľadu na to, že žalobca bol až do 30. novembra 2007 v zmysle § 82 ods. 3 zák. č. 543/2002 Z. z. týmto osobitným zákonom uznaný v zmysle 4. definície za účastníka správneho konania a že toto postavenie stratil od 1.12.2007 na základe zákona č. 454/2007 Z. z., Najvyšší súd vzhľadom na hore uvedené vnútroštátne a medzinárodné právne pramene uvádza, že procesné predpisy o účastníctve je nutné v prejedávanej veci vykladať s prihliadnutím na dosiahnutie cieľa sledovaného právom na priaznivé životné prostredie (...) Vzhľadom na prirodzenú vzájomnú závislosť človeka a ostatných organizmov nachádzajúcich sa v prírode, a to najmä v krajine, a s uvedením sa povinnosť vyvažovať pracou človeka pretvárať prírodu a súlade s princípom trvalo udržateľného rozvoja, Najvyšší súd nemôže prehliadnuť základné smerovanie. Z jednotlivcov združených za účelom naplnenia svojho základného práva na priaznivé životné prostredie. Tým, že toto právo žalobca dal za základ existencie svojho združenia a v tomto konaní od neho odvodzuje svoje postavenie účastníka, naplnil žalobca podľa Najvyššieho súdu záver vyslovený v hore citovanom ústavnom náleze č. k. II. ÚS 197/2010-52. Za toto stavu by potom v prejedávanej veci bolo v rozpore s ústavnými imperatívom „každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie“ (článok 44 ods. 2 ústavy) brániť hore uvedenému združeniu v ich výslovne prejavenej snahe, aby prostredníctvom legálne dostupných mechanizmov vnútroštátnej právnej ochrany, medzi ktoré nepochybne patrí aj súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov týkajúcich sa životného prostredia, naplňovalo svoj cieľ...
- **Najvyšší súd SR, sp. zn. 5Sžp/103/2009:** Hore uvedené ustanovenia nepodporujú záver, že účastníkom konania o povolenie výrubu drevín by mal byť iba subjekt, ktorí sa snaží s uprednostnením súkromného záujmu, napríklad z komerčných dôvodov, tento súhlas dosiahnuť. Naopak dôkladná ochrana prírody a krajiny si vyžaduje nie pasívny (napríklad formou uloženia povinnosti dodatočnej výsadby drevín) ale aktívny prístup osôb v tomto konaní (najmä formou kontradiktórnosti samotného správneho konania), tzn. Zabezpečením vstupu osoby do konania, ktorá pred súkromným uprednostnením verejný záujem na ochrane

prírody a krajiny. Je celkom jednoznačné, že ochrana prírody a krajiny je súčasťou ochrany životného prostredia. Právo na priaznivé životné prostredie a povinnosť každého ho ochrániť je zakotvené v čl. 44 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré je súčasťou 2. hlavy ústavy s označením „Základné práva a slobody“...

- **Najvyšší súd SR, sp. zn. 3Sžp/30/2009:** Vzhľadom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-240/09 zo dňa 08.03.2011 senát odvolacieho súdu extenzívnym euro konformným výkladom až na úroveň nevyvrátiteľnej domnienky priznal žalobcovi, ako zúčastnenej osobe rovnaký rozsah práv ako by mal v postavení účastníka konania. Účastník konania podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku je osoba, ktorá je nositeľom zákonného práva, právom chráneného záujmu alebo povinnosti (ktoré vyplýva z hmotnoprávneho predpisu) a o takomto práve, právom chránenom záujme alebo povinnosti je oprávnený rozhodovať správny orgán. Vnútroštátny orgán aplikácie práva sa vždy musí usilovať o euro konformný výklad vnútroštátneho práva (výklad v súlade s komunitárnym právom). Vnútroštátny súd môže prostredníctvom euro konformnej interpretácie vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu. Napriek tomu, že Súdny dvor Európskej únie vyslovil, že článok 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru nemá priamy účinok v práve Európskej únie, bolo potrebné extenzívnym výkladom rozšíriť vyššie uvedenú definíciu účastníka správneho konania a rovnaký rozsah práv, ako má účastník konania priznať aj iným osobám (najmä právo podať žalobu určenú na zabezpečenie ochrany práv), s cieľom zaistiť účinnú ochranu životného prostredia.
- **Najvyšší súd SR, sp. zn. 3 Spž/18/2012:** Súdny dvor Európskej Únie vo svojom rozhodnutí vo veci C-240/09 zo dňa 08. marca 2011 uviedol postup pri výklade procesného práva týkajúceho sa podania opravného prostriedku alebo žaloby na súd, aby bol v súlade s čl. 9 ods. 3 predmetného dohovoru. Nie je dôvod, aby bolo rozhodnutie o určení dobývacieho priestoru vylúčené z okruhu konaní týkajúcich sa životného prostredia, keďže predmetom povoľovacieho konania je ťažba zlata pomocou kyanidového lúhovania, pričom sa tam má diať povrchovou ťažbou. V prílohe I časť 16 Aarhuskeho dohovoru je uvedená aj činnosť povrchová ťažba. Aby bolo na súde umožnené žalobou napadnúť administratívne rozhodnutie, je potrebné, aby bol už v administratívnom konaní jeho účastníkom (§ 250 ods. 2 O.s.p.).
- **Najvyšší súd SR, sp. zn. 5 Sžp/21/2012:** Je potrebné konštatovať, že pod vplyvom prijatia uvedeného dohovoru aj v prípade, že nie je plne implementovaný v právnom poriadku, je potrebné z neho vychádzať, pričom vnútroštátny súd mal uplatniť taký výklad práva týkajúci sa podmienok, ktoré je potrebné splniť na podanie správneho opravného prostriedku, alebo žaloby, ktorý bude v čo najväčšej miere v súlade s cieľmi čl.9 ods. 3 Aarhuského dohovoru. Ohľadne posúdenia účasti žalobcu, ako účastníka konania, najvyšší súd poukazuje na praxi už uplatňovanú zásadu širšieho chápania pojmu „účastník správneho konania“, vychádzajúc aj z výkladu § 14 správneho poriadku. Pri zisťovaní okruhu účastníkov správneho konania v tomto prípade nemožno reštriktívne vychádzať z vymedzenia okruhu osôb ustanovených v osobitnom zákone, ale je potrebné prihliadať aj na osoby, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Okruh účastníkov vymedzený v osobitnom zákone predstavuje subjekty, u ktorých zákonodarca predpokladá reálnu možnosť zásahu do práv a povinností a považuje za potrebné menovite ich do správneho konania zahrnúť.

Ani norma §49 stavebného zákona nesvedčí o opaku; účastníkom stavebného konania je ten, komu to vyplýva zo zákona o EIA a v zmysle zákona o EIA teda účastníctvo v stavebnom konaní prislúcha aj tým subjektom, ktoré podali stanovisko podľa §29 ods.6 alebo odvolanie podľa §30 zákona o EIA; obzvlášť to platí pre ekologickú mimovládku akou je ZDS lebo na ňu sa uplatňuje predpoklad zainteresovanosti na projekte až do jeho finálneho povolenia (čl.2 ods.5 Aarhuského dohovoru, čl.1 ods.2 písm.e Smernice o EIA a §3 písm.t zákona o EIA; v prípade odvolania čl.9 Aarhuského dohovoru, čl.11 Smernice o EIA a §3 písm.t zákona o EIA). ZDS ako procesne aktívny subjekt v zisťovacom konaní osvedčil naplnenie podmienok pre vznik procesného postavenia účastníka konania v následných povoľovacích procesoch.

Predmetný zámer sa však bude povoľovať v režime zákona o integrovanej prevencii č.39/2013 Z.z. a podľa §9 ods.1 písm.b zákona č. 39/2013 Z.z. je účastníkom povoľovacieho konania aj dotknutá verejnosť.

Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie úradu je v tomto kontexte v rozpore so zákonom o EIA, v rozpore s príslušnými povoľovacími zákonmi, v rozpore so Smernicou o EIA ako aj v rozpore so Smernicou o priemyselných emisiách.

ZDS sa týmto domáha toho, aby to bolo v rozhodnutí výslovne uvedené tak, aby z toho do budúca nevyplynula žiadna právna neistota pre žiadnu zo zúčastnených strán → t.j. aby z rozhodnutia nepochybne vyplývalo účastníctvo pre ZDS v budúcich povoľovacích konaniach.

- 4) V skutočnosti sa však predmetného projektu (energetické zariadenie na báze zemného plynu) týka judikatúra Súdneho dvora Európskej únie z hľadiska Smernice o priemyselných emisiách:

Kľúčovým je rozsudok č. C-375/21 podľa ktorého sa musia vplyvy na ovzdušie vyhodnocovať kumulatívne z celú relevantnú oblasť a nie izolovanie za daný projekt pričom právne záväzné sú limity BAT štandardov.

Celá séria rozsudkov (C-137/14, C-371/21) súčasne riešia postavenie zainteresovanej verejnosti, ktorej sa priznáva široký (extenzívny, rozširujúci výklad) prístup k spravodlivosti vo veciach životného prostredia, čo zahŕňa aj to, že zainteresovaná verejnosť má byť účastníkom povoľovacích konaní.

- 5) Absencia obligatórnych náležitostí rozhodnutia podľa §29 ods.17 zákona o EIA a nezrozumiteľnosť, ktoré kritériá zisťovacieho konania a ako vplývali na rozhodnutie vo veci:

(17) Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie. Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania musí obsahovať

- a) výrok, ktorý obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo,
- b) odôvodnenie, ktorého obsahom sú skutočnosti predstavujúce podklad pre rozhodnutie, správna úvaha príslušného orgánu pri aplikácii právnych predpisov, pri hodnotení dôkazov a jednotlivých tvrdení, pri vysporiadaní sa s návrhmi a námietkami predloženými v konaní a vyjadreniami k podkladom rozhodnutia; odôvodnenie obsahuje taktiež vysporiadanie sa s vyjadreniami podľa odseku 5,

Výrok ale ani odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje odkaz na príslušné kritériá zisťovacieho konania uvedené v prílohe č.10 zákona o EIA a tak je nezrozumiteľné ktoré kritériá zisťovacieho konania a ako vplývali na rozhodnutie vo veci samej. Nie je preto preskúmateľné, či sa skutkový stav zistil úplne a presne (s výnimkou HIA, kde už vieme, že sa uskutočnil nedostatočne).

Rozhodnutie je v tomto kontexte formulované účelovo neurčito tak, aby sa tieto kritériá zisťovacieho konania a spôsob ich uplatnenia pri rozhodnutí dali iba domýšľať.

Ide o nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť tak, ako ju vníma základná definícia týchto pojmov ich záväzným výkladom rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06:

nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní.

Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť

Najmä v kontexte skutočnosti, že nový výrok rozhodnutia už neukladá posudzovanie vplyvov na rozdiel od starého (zrušeného) rozhodnutia; vzhľadom na uvedené sa teda vyžaduje uvedenie rozhodných skutkových okolností a skutkových zistení, ktoré v novom rozhodnutí takýmto podstatným spôsobom prechýlili podstatu rozhodnutia. Aké nové dokazovanie oproti pôvodnému sa uskutočnilo, že posudzovanie zrazu nie je potrebné?

V tejto súvislosti je však významné aj to, že okrem ZDS posudzovanie žiadalo aj mesto Ružomberok:

Mesto Ružomberok ako dotknutá obec a zároveň ako povoľujúci orgán vydalo k zámeru stanovisko podpísané primátorom mesta č. OÚaS-9559-47358/2025-KP z 23.9.2025, ktorým žiadalo určiť, že navrhovaná činnosť má byť predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a predložilo požiadavky na určenie rozsahu hodnotenia. Prílohou tohoto stanoviska bol interný list útvaru hlavného architekta č. UHA-9969-48329/2025-EM z 22.9.2025 podpísaný hlavným architektom mesta, ktorý tiež vydal nesúhlasné záväzné stanovisko.

6) Neplnenie si povinností z hľadiska čl.4 ods.5 Smernice o EIA

Podľa čl.4 ods.5 Smernice o EIA:

5. Príslušný orgán prijme svoje rozhodnutie na základe informácií, ktoré mu poskytol navrhovateľ v súlade s odsekom 4, berúc do úvahy v určitých prípadoch výsledky predbežných overovaní alebo posudzovania vplyvov na životné prostredie vykonaných v zmysle právnych predpisov Únie iných ako táto smernica. Rozhodnutie sa zverejní a:

- ak sa rozhodne, že je potrebné posúdenie vplyvov na životné prostredie, uvádza hlavné dôvody požadovania takéhoto posúdenia **s odkazom na príslušné kritériá** uvedené v prílohe III alebo
- ak sa rozhodne, že nie je potrebné posúdenie vplyvov na životné prostredie, uvádza hlavné dôvody nepožadovania takéhoto posúdenia **s odkazom na príslušné kritériá** uvedené v prílohe III a uvedie aj všetky vlastnosti projektu a/alebo plánované opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé účinky na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.

Uvedenie konkrétnych kritérií zisťovacieho konania je teda priamou a výslovnou požiadavkou Smernice o EIA; úrad si teda nesplnil ani základnú úlohu vyplývajúcu zo Smernice o EIA.

Európska komisia vedie voči Slovensku od roku 2019 infringement INFR(2019)2223 za neplnenie si povinností vyplývajúcich z primárneho a sekundárneho práva

(https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sk/inf_19_5950 a

Oficiálna pozícia Slovenskej republiky v rámci infringementu INFR(2019)2223 oznámená listom ministra európskych záležitostí č. 074892/2019-OPEU-4:

Tak ako na zákon o posudzovaní vplyvov, tak aj na väčšinu povoľujúcich predpisov, ktoré majú procesný charakter, ak nie je výslovne ustanovené inak, sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, teda správny poriadok. Správny poriadok v § 47 uvádza, že rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Čo sa samotného odôvodnenia rozhodnutia týka, v § 47 ods. 3 správneho poriadku sa uvádza, „V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia“.

V tejto súvislosti chceme upriamiť pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2009, sp. Zn. 8 Sžo 12/2009, z ktorého citujeme nasledovné: „Vadou rozhodnutia, ktorá má za následok následnú nepreskúmateľnosť rozhodnutia tiež je, ak v rozhodnutí nie je náležite vecne opísaný skutok, ktorý bol dôvodom pre vydanie rozhodnutia s uvedením dôkazov a ich hodnotením, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia.“ Máme za to, že povinnosť odôvodniť rozhodnutie je jednoznačne definovaná, využívaná a najmä žiadaná vzhľadom na určené podmienky rozhodnutí, ktoré by bez odôvodnenia boli ťažko vyhodnotiteľné. Rozhodnutia, ktoré príslušný orgán ako správny orgán v konaniach podľa zákona o posudzovaní vplyvov vydáva, v zmysle správneho poriadku odôvodnené sú, pričom je vzhľadom na zachovanie právnej istoty účastníkov konania kladený dôraz na ich špecifikáciu a dostatočné vysporiadanie sa s podkladmi rozhodnutia.

Úrad prispieva k tomu, že si Slovensko dlhodobo neplní povinnosti vyplývajúce z práva Európskej únie a že Slovensku hrozia vysoké sankcie; úrad zároveň znižuje právnu istotu investorov keďže rozhodnutia zo zisťovacieho konania, ktorými disponujú majú závažné nedostatky.

7) Nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť aplikácie ustanovenia §29 ods.8 zákona o EIA z hľadiska vplyvu kritérií zisťovacieho konania

Podľa §29 ods.8 zákona o EIA:

(8) Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.

Je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné ako bola uvedená norma zákona o EIA v tomto prípade aplikovaná z hľadiska kritérií zisťovacieho konania; uvedený nedostatok súvisí s prvými dvomi dôvodmi odvolania.

Slovenské právo kladie na zrozumiteľnosť a preskúmateľnosť vysoké nároky:

- Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06
 - nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. **Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť**
- Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 15. 11. 2022, sp. zn. 4Svk/19/2021
 - Zmyslom a účelom odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre jeho výrok, a preto **je potrebné uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré správny orgán vykonal, ale aj reagovať na vyjadrenia a návrhy účastníkov, ktoré pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ktoré námietky účastníka považuje za nesprávne a z akého dôvodu a ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a aké úvahy ho viedli k danému záveru.**
 - **Odvolací správny orgán musí náležite odôvodniť svoj názor na prejednávanú vec a nemôže len odkazovať na to, že napadnuté rozhodnutie bolo preskúmané a dôvody prvostupňového rozhodnutia uznané za správne.** 44
 - Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že rozhodnutie neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu. **Nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je zásadne založená na nedostatku dôvodov skutkových, nie na čiastkových nedostatkoch odôvodnenia rozhodnutí, či opatrenia. Musí pritom ísť o vady skutkových zistení, o ktoré boli opreté rozhodovacie dôvody. Pôjde najmä o rozhodovacie dôvody o skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne zistené v rozpore zákonom, alebo prípady, keď nie je zrejmé, či vôbec nejaké dôkazy boli v konaní vykonané** (viď. rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. 2Ads 58/2003).
- Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžf/1/2009
 - Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, **absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.**
- Rozsudok Správneho súdu Košice sp.zn. PO-2S/62/2021
 - Z ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Podľa názoru správneho súdu zároveň argumenty a závery orgánu verejnej správy nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odôvodnenia musí rovnako plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože

nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle. O nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť ide vtedy, ak je rozhodnutie nejasné alebo protirečivé.

- Rozhodnutie orgánu verejnej správy musí byť vydané v súlade s právnymi predpismi, t.j. musí byť vydané príslušným orgánom verejnej správy, vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať predpísané náležitosti. Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 47 správneho poriadku, v zmysle ktorého musí rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Pokiaľ sa rozhodnutím nevyhovuje všetkým účastníkom konania, musí byť rozhodnutie riadne odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, s uvedením, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.
- Podľa názoru správneho súdu argumenty a závery orgánu verejnej správy musia byť vyjadrené v rozhodnutí vydanom vo veci, nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti, z odôvodnenia musí plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami, ktoré orgán verejnej správy viedol pri hodnotení dôkazov na jednej strane a jeho právnymi závermi na strane druhej. Zároveň následne jasným a zrozumiteľným spôsobom orgán verejnej správy svojím odôvodnením dáva odpovede na tie skutkové závery, ktoré boli pre rozhodnutie rozhodujúce pri zachovaní primeranej miery logiky zrozumiteľnej nielen pre orgán verejnej správy, ale aj pre adresáta rozhodnutia. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle.

Farebne sú odlíšené tie právne kvalifikácie nezrozumiteľnosti/nepreskúmateľnosti, ktoré nastali v predmetnej veci.

8) Nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť aplikácie ustanovenia §29 ods.8 zákona o EIA z hľadiska vplyvu stanovísk dotknutých orgánov

Podľa §29 ods.8 zákona o EIA:

(8) Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v [prílohe č. 10](#), pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.

Podľa §2 písm.d a písm.e zákona o EIA:

- d) určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia,⁴⁾
- e) získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.²⁾

Z relevantnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie:

- C-463/20 - Namur-Est Environnement ASBL vs. Région Wallonne
Súdny dvor rozhodol, že postup národného práva, ktorý povoľuje prijatie predbežného rozhodnutia o odchýlení sa od ochranných opatrení pre prísne chránené druhy skôr, než sa vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie v zmysle smernice 2011/92/EÚ (o EIA) a smernice 92/43/EHS (o biotopoch) nie je zlučiteľný s právom EÚ. Konkrétne SDEÚ určil, že „vývojové povolenie“ (development consent) zahŕňa aj rozhodnutia v rámci zložitého procesu, ktorého účelom je posúdiť environmentálne účinky projektu na biotopy a druhy — a toto posúdenie musí byť vykonané pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré by umožnilo uskutočnenie projektu. Ďalej Súd konštatoval, že účasť verejnosti a jej právo byť vypočutá v procese rozhodovania o projekte musia byť zabezpečené už v prvej fáze procesu, teda pred prijatím takéhoto povolenia. Týmto rozhodnutím Súd zdôraznil, že nie je prípustné obchádzať EIA tým, že sa povolenia vydávajú postupne predtým, než sa vykoná posúdenie environmentálnych účinkov projektu, pretože to by znížovalo účinnosť ochrany stanovenú právnymi predpismi EÚ. Súd zdôraznil, že posúdenie vplyvov a účasť verejnosti musia byť zabezpečené ešte pred akýmkoľvek povolením, aby sa zachovala účinná ochrana životného prostredia. Týmto rozhodnutím SDEÚ potvrdil, že „postupné“ vydávanie povolení, ktoré obchádza EIA, porušuje Smernicu o EIA a Smernicu o biotopoch.
- C-41/24 - Waltham Abbey Residents Association vs. An Bord Pleanála
Súdny dvor rozhodol, že články 4 ods. 4 až 6 Smernice o EIA sa musia vykladať tak, že ak počas predbežného overovania projektov (tzv. screening, na Slovensku zisťovacie konanie) podľa tejto smernice tretia strana

poskytne orgánu objektívne informácie naznačujúce potenciálne významné vplyvy na životné prostredie (najmä ak sú predmetom samostatných environmentálnych smerníc), príslušný orgán je povinný požiadať navrhovateľa o dodatočné informácie a tieto zohľadniť pred rozhodnutím o tom, či je posudzovanie vplyvov na životné prostredie (EIA) potrebné alebo nie. Ak napriek takýmto pripomienkam možno na základe objektívnych skutočností vylúčiť pravdepodobné významné vplyvy na životné prostredie, orgán môže rozhodnúť, že EIA nie je potrebné aj bez povinnosti žiadať ďalšie informácie. Príslušný orgán pri zisťovaní potreby EIA nesmie ignorovať objektívne podané informácie o možných významných environmentálnych vplyvoch, ale musí buď žiadať doplnenie informácií, alebo – ak takéto pochybnosti objektívne vylúči – odôvodniť, prečo EIA nie je potrebná.

• C-461/24

Súdny dvor rozhodol, že smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (EIA) nebráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava stanovila, že orgány dotknuté projektom môžu byť konzultované súčasne s verejnosťou bez toho, aby verejnosť následne musela mať právo predložiť svoje pripomienky ku stanoviskám týchto orgánov. Podľa Súdneho dvora článok 6 ods. 3 písm. b Smernice o EIA nevyžaduje, aby verejnosť mala vždy aj oprávnenie vyjadriť sa k obsahu odborných posudkov a názorov kompetentných orgánov, ak tieto orgány boli so štandardným postupom konzultované spolu s verejnosťou. Uvedený prístup bol považovaný za kompatibilný s cieľmi efektívneho rozhodovacieho procesu. Očakávať či žiadať od verejnosti komentovať či namietat odborné stanoviská by mohla viesť k nadmernému zaťaženiu administratívnych orgánov a neprimeranému predlžovaniu konania, čo je v rozpore s cieľmi a požiadavkami smernice EIA.

Je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné ako bola uvedená norma zákona o EIA v tomto prípade aplikovaná z hľadiska kritérií zisťovacieho konania a to najmä z dôvodu, že automatické mechanické preberanie stanovísk dotknutých orgánov je v rozpore so zákonom.

Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365 ako vecne nesprávny a teda nezákonný spôsob implementácie :

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamená to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamená automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zjavné, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

Z rozhodnutia nepriamo vyplýva, že úrad stanoviská dotknutých orgánov využíval mechanicky a automatizovane; rozhodnutie vykazuje všetky znaky, že ich úrad nepoužíval ako podnet pre vlastné skutkové zisťovanie ani ako podklad pre vlastné úvahy ale len ako formálny podklad rozhodnutia, ktoré automatizovane preklápal do rozhodnutia a to metodologicky nesprávne.

Hoci dotknuté orgány mali v stanovisku pripomienky k aplikabilite všeobecných právnych predpisov, ktoré sledujú v rámci svojej odbornej špecializácie, nie je zjavné a v rozhodnutí nie je vyhodnotené ako sa predpokladá tieto právne predpisy naplniť. Z obsahu stanovísk dotknutých orgánov sa to však javí tak, že úrad namiesto toho aby skutkovo zisťoval ako navrhovateľ plánuje uvedenú zákonnú reguláciu naplniť (na ústnom prerokovaní prípadne dopĺňujúcou informáciou) a tieto konkrétne podmienky a opatrenia následne uviesť vo výroku rozhodnutia zaväzujúce navrhovateľa zahrnúť do stavebného projektu → tak namiesto toho úrad tieto

pripomienky úrad nevyužíva ako podklad pre vlastné rozhodovanie ale ich preklápa do podmienok rozhodnutia, čím ich riešenie ipso facto presúva do povoľovacej fázy.

Tým však spôsobuje problémy samotnému investorovi, ktorý následne v povoľovaní bude mať o to náročnejšie preukázať odôvodnený záver o splnení všetkých podmienok rozhodnutia EIA a to najmä ak tieto nie sú určené konkrétne, jednoznačne a nezameňujúco.

V tejto súvislosti je však významné aj to, že okrem ZDS posudzovanie žiadalo aj mesto Ružomberok:

Mesto Ružomberok ako dotknutá obec a zároveň ako povoľujúci orgán vydalo k zámeru stanovisko podpísané primátorom mesta č. OUaS-9559-47358/2025-KP z 23.9.2025, ktorým žiadalo určiť, že navrhovaná činnosť má byť predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a predložilo požiadavky na určenie rozsahu hodnotenia. Prílohou tohoto stanoviska bol interný list útvaru hlavného architekta č. UHA-9969-48329/2025-EM z 22.9.2025 podpísaný hlavným architektom mesta, ktorý tiež vydal nesúhlasné záväzné stanovisko.

Napriek tomu, že ďalšie posudzovanie žiadali hneď dva dotknuté subjekty (verejnosť a obec – t.j. ekologická záujmová a územná samospráva občanov), úrad rozhodol o ďalšom neposudzovaní a to bez zôdvodnenia odklonu od pôvodného názoru vyjadreného v zrušenom rozhodnutí o ďalšom posudzovaní.

9) Podmienky rozhodnutia nie sú podmienkami, ktoré v §2 písm.d zákona o EIA predpokladá zákon.

Všetky uložené opatrenia smerujú len k zisťovaniu skutočných vplyvov a ani jedno nie je zmierňujúcim opatrením riešiacim niektorý z konkrétnych identifikovaných vplyvov na životné prostredie.

10) Obiter dictum z hľadiska odbornosti ako základnej zásady ochrany životného prostredia podľa §16 zákona o životnom prostredí pri napĺňaní účelu a cieľa zákona o EIA ako aj nenaplnenie účelu a cieľa Smernice o EIA v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie

Podľa §2 zákona o EIA:

- b) zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie,
- c) objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti a to aj v porovnaní s nulovým variantom,

Podľa §16 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí:

§ 16

Výchova, osвета a vzdelávanie sa uskutočňujú tak, aby viedli k mysleniu a konaniu, ktoré je v súlade s princípom trvalo udržateľného rozvoja, k vedomiu zodpovednosti za udržanie kvality životného prostredia a jeho jednotlivých zložiek a k úcte k životu vo všetkých jeho formách.

Podľa §12 zákona č. 543/2003 Z.z. o štátnej starostlivosti o životné prostredie:

§ 12 Splnomocňovacie ustanovenie

Podrobnosti o osobitných kvalifikačných predpokladoch ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Podľa vyhlášky č.462/2004 Z.z. o osobitných kvalifikačných predpokladoch pri starostlivosti o životné prostredie sa stanovujú osobitné kvalifikačné predpoklady na výkon práce v príslušnom úrade posudzovania EIA:

§ 2 Osobitné kvalifikačné predpoklady

- (1) **Osobitné kvalifikačné predpoklady** sú súhrnom vedomostí a schopností potrebných na výkon niektorých činností určitého úseku štátnej správy starostlivosti o životné prostredie; overujú sa skúškou po absolvovaní odbornej prípravy a potvrdzujú sa osvedčením o získaní osobitných kvalifikačných predpokladov (ďalej len „osvedčenie“).
- (2) **Osobitné kvalifikačné predpoklady** na výkon niektorých činností podľa určitých úsekov štátnej správy starostlivosti o životné prostredie v krajských úradoch životného prostredia, v obvodných úradoch životného prostredia, v Slovenskej inšpekcii životného prostredia a v obciach sú uvedené v prílohe.
- (3) Štátny zamestnanec alebo zamestnanec vykonávajúci práce vo verejnom záujme, ktorý vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie na viacerých úsekoch uvedených v **prílohe**, spĺňa osobitný kvalifikačný predpoklad, ak získa osvedčenie aspoň na jeden z nich.

Osobitné kvalifikačné predpoklady požadované u všetkých zamestnancov krajských úradov životného prostredia, obvodných úradov životného prostredia, Slovenskej inšpekcie životného prostredia a obcí vykonávajúcich štátnu správu starostlivosti o životné prostredie

(1) Základné právne poznatky vyplývajúce zo zákona o

- a) životnom prostredí a z environmentálnych ustanovení Ústavy Slovenskej republiky,
- b) štátnej správy starostlivosti o životné prostredie,
- c) posudzovaní vplyvov na životné prostredie,
- d) slobode informácií a zákona o zhromažďovaní, uchovávaní a šírení informácií o životnom prostredí,
- e) zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci,
- f) kontrole v štátnej správe,
- g) územnom a správnom usporiadaní Slovenskej republiky.

(2) Praktické aplikačné úradné postupy v rámci

- a) správneho konania,
- b) prejednávania priestupkov,
- c) vyberania správnych poplatkov.

(3) Základné odborné poznatky z environmentálneho minima o

- a) geoeosystémoch, štruktúrach, funkčných hodnotách a limitoch využívania krajiny,
- b) územnom systéme ekologickej stability a chránených častiach krajiny,
- c) životnom prostredí a jeho ochrane,
- d) trvalo udržateľnom rozvoji,
- e) vyhodnocovaní environmentálnej situácie a environmentálnej regionalizácii,
- f) environmentálnej etike a environmentálnej osvete.

Vyhláška predpokladá a vyžaduje nielen teoretické znalosti ale aj praktické uplatňovanie odbornosti spočívajúcej vo vyžadovaných kvalifikačných predpokladoch.

Napadnuté rozhodnutie je formulárovým rozhodnutím. Pojem „formulárové rozhodnutie“ nie je definovaný; avšak už svojim významom naznačuje, že ide o rozhodnutie štátneho alebo správneho orgánu vydané podľa predtlačenej vzoru (formulára), v ktorom sa vyplňujú len určité údaje (mená, čísla, dátumy, konkrétne výkony). Teda rozhodnutie, ktoré neobsahuje individuálne vypracované právne odôvodnenie, ale len aplikáciu predom daného vzoru – s minimálnou alebo s úplne chýbajúcou prispôbenosťou ku konkrétnemu prípadu. Takéto rozhodnutie môže mať charakter: automatizovaného rozhodnutia – keď sú základné podmienky splnené a rozhodnutie je vydané bez individuálneho posúdenia každého konkrétného prípadu alebo rozhodnutia, ktoré neobsahuje rozsiahle odôvodnenie, alebo v ktorom nie je priestor na dodatkové zohľadnenie okolností nad rámec štandardného vzoru. Formulárovosť spočíva v tom, že správny úrad si nachystal štruktúru rozhodnutia,

v ktorej iba mechanicky a plagiátorsky „preklápa“ stanoviská dotknutých orgánov do podmienok rozhodnutia a extenzívnym plagiátorským prevzatím rozsiahlych častí textu predstiera vyhodnocovanie vplyvov na životné prostredie, ktoré však sám odborne nevykonáva.

Skutkové zisťovanie úradu sa nahrádza rozsiahlym plagiátorstvom založeným na kopírovaní rozsiahlych častí zámeru bez označenia, že ide o citáciu pričom sa predstiera, že ide o vlastné skutkové zistenia o vplyvoch zámeru na životné prostredie. Tým sa v skutočnosti nedodržiava ani čl.4 Smernice o EIA a ani spôsob jej implementácie podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, ktoré predpokladá odbornú súčinnosť úradu a navrhovateľa. Preto je potrebné odlíšiť ktoré skutkové zistenia sú tvrdeniami navrhovateľa zo zámeru, ktoré sú skutkové tvrdenia z doplňujúcej informácie a ktoré sú vlastné skutkové zistenia úradu samotného spolu aspoň so základným uvedením spôsobu verifikácie skutkových tvrdení navrhovateľa.

Plagiát je „umelecké, literárne alebo vedecké dielo, pri ktorého tvorbe bolo použité dielo iného autora s cieľom zmocniť sa cudzej práce, zatajiť pôvodný prameň a vydávať dielo za vlastné“.

Plagiátorstvo je „neoprávnené prebratie myšlienky (teórie, záverov, hypotéz, metafor), a to nielen úplné, ale i čiastočné (teda len s malými či povrchnými úpravami) bez odkazu na ich pôvodcu“.

Plagiátorstvo patrí medzi najvážnejšie priestupky v akademickom a odbornom prostredí a predstavuje neetický spôsob písania práce.

Podľa Sprievodcu informačnou gramotnosťou MIDAS Univerzity Komenského v Bratislave

(https://midas.uniba.sk/?page_id=189) sa o plagiátorstvo jedná keď:

- doslovne preberie text a neoznačí ho úvodzovkami, prípadne iným zaužívaným spôsobom a neuvedie odkaz na jeho pôvodcu (autora);
- do svojho textu plynulo zaradi čo i len krátku formuláciu cudzej myšlienky (teórie, výroku) bez uvedenia pôvodcu (autora);
- do textu zaradi väčšiu časť cudzieho textu – aj napriek odkazu ostáva zaradenie veľkej časti cudzieho textu do práce problémom;
- do textu zaradi parafrázované (preformulované) myšlienky iného autora bez uvedenia zdroja a pôvodcu;
- do textu zaradi väčšiu časť textu z elektronického/internetového zdroja – elektronický voľne dostupný zdroj má tiež svojho autora a nie je všeobecným verejným majetkom;
- do textu zaradi schému, tabuľku alebo obrázok bez uvedenia zdroja;
- do textu zaradi obrázok s označením copyrightu bez súhlasu nositeľa copyrightu (Roig 2006).

Podľa Sprievodcu informačnou gramotnosťou MIDAS Univerzity Komenského v Bratislave

(https://midas.uniba.sk/?page_id=189) rozoznávame rôzne druhy plagiátov:

- jednojazyčný („monolingual“) plagiát – neetické kopírovanie a preberanie textov v rámci jedného jazyka,
- plagiát naprieč jazykmi („cross-language“) – plagiát v rámci dvoch jazykov:
 - doslovný preklad bez uvedenia pôvodného autora
 - voľný (parafrázovaný) preklad bez uvedenia pôvodného autora,
- neprimerane rozsiahle prebratie častí textu iného autora (aj keď je uvedený),
- autoplagiátorstvo, sebaaplagovanie – využívanie svojho vlastného, už publikovaného, textu (vytvoreného za iným účelom),
- „patchwriting“ a mozaikový plagiát – text zostavený z cudzích textov z rozličných zdrojov (rozličných autorov) bez uvedenia pôvodného autora (pôvodných autorov) alebo aj s ich uvedením.
- kyberplagiátorstvo – sťahovanie dokumentov z internetu v celku, alebo ich častí a ich uvádzanie za svoju pôvodnú prácu.

Pracovník okresného úradu porušil povinnosť štátu podľa čl.44 ods.3 Ústavy SR tým, že pri posudzovaní vplyvov na životné prostredie v rozpore s §16 zákona o životnom prostredí nevyužil svoje kvalifikačné predpoklady podľa §12 zákona o štátnej starostlivosti o životné prostredie v spojení s ustanoveniami vyhlášky č.462/2004 Z.z.

- a sám nevyhodnotil relevantné vplyvy na životné prostredie a namiesto toho sa dopustil plagiátorstva, ktoré je v rozpore so zásadou ochrany životného prostredia podľa §16 zákona o životnom prostredí.

Hoci podľa rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie č. C-41/24 a C-261/24 je dôkazná povinnosť zdieľaná medzi príslušným úradom posudzovania EIA a navrhovateľom, úrad nemôže opomenúť svoju časť a to preskúmateľne. Napadnuté rozhodnutie iba formalisticky predstiera naplnenie účelu a cieľa Smernice o EIA pričom ho však v skutočnosti svojim procesným postupom a obsahom ipso facto popiera.

Podobne sa to týka aj odôvodnenia veci z hľadiska vecného vybavenia a právneho vyhodnotenia úradom v rámci časti „záverečné zhrnutie“. Vecné vybavenie sa nahrádza šablónovitým textom, ktorý sa v identickom znení len

s drobnými štylistickými odchýlkami od roku 2020 uplatňuje naprieč Slovenskom bez ohľadu na typ zámeru, jeho lokalizáciu, príslušný úrad či iné špecifiká a to v znení:

Závěrečné vyhodnotenie

„OU“ v rámci zisťovacieho konania z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení „zákona“ vychádzal z predloženého zámeru navrhovanej činnosti, pričom použil aj kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 „zákona“, uvedené v prílohe č. 10 „zákona“, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.

„OU“ vyhodnotilo navrhovanú činnosť z hľadiska povahy a jej rozsahu a zároveň v kumulácii s činnosťami vykonávanými v okolí miesta vykonávania navrhovanej činnosti a významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, pričom vzalo do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti „OU“ vyhodnotilo predpokladané vplyvy súvisiace s realizáciou navrhovanej činnosti, s ohľadom na ich význam, vlastnosti a očakávaný rozsah (pravdepodobnosť, predpokladaný rozsah, predpokladaný účinok, trvanie, frekvenciu a reverzibilitu, vrátane možnej kumulácie s okolitými činnosťami).

„OU“ na základe preskúmania a zhodnotenia predloženej navrhovanej činnosti, zhodnotenia stavu životného prostredia v záujmovom území, doručených stanovísk a právneho názoru odvolacieho orgánu, ktorým je OU ako prvostupňový orgán viazaný rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

(Typizovaný text záverečného vyhodnotenia použitý v napadnutom rozhodnutí)

ale ide o šablónovitý text používaný univerzálne všetkými okresnými úradmi v zisťovacích konaniach v identickom znení (napr. rozhodnutia č. OU-MT-OSZP-2026/004796-027-Ha, OU-GA-OSZP-2026/000161-022, OU-DS-OSZP-2026/010042-011, OU-RK-OSZP-2026/001553-034, OU-ZA-OSZP3-2026/028384-013, OU-PD-OSZP-2025/030337-012, OU-TO-OSZP-2026/000280-028, OU-BA-OSZP3-2025/506760-021, OU-BA-OSZP3-2025/501731-0556737/2025, OU-ZA-OSZP3-2025/059544-0215271/2025, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-SC-OSZP-2025/022637-024, OU-DS-OSZP-2025/032739-018, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-HC-OSZP-2025/00022, OU-GA-OSZP-2025/015559-017, OU-MA-OSZP-2025/012021-019, OU-PD-OSZP-2025/014661-030, OU-ZM-OSZP-2025/000803-023, OU-NO-OSZP-2025/022846-016, OU-CA-OSZP-2025/015208-011, OU-HC-OSZP-2025/000799, OU-BA-OSZP3-2025/447470-016, OU-GA-OSZP-2025/011492-008, OU-LC-OSZP-2025/010571-011, OU-SK-OSZP-2025/004905-021, OU-NR-OSZP3-2025/040153, OU-NZ-OSZP-2025/005999-041, OU-GA-OSZP-2025/009083-008, OU-BB-OOP3-2025/020974-012, OU-ZA-OSZP3-2025/050714-012, OU-PD-OSZP-2025/014661-020 či OU-TT-OSZP3-2025/055267-019 alebo OU-DS-OSZP-2025/025271-023). To má za následok, že nielenže nie je zrozumiteľné a preskúmateľné ale aj pochybnosť, že sa vôbec vecou riadne a zaoberal – ide o podozrenie z porušenia základnej zásady akéhokoľvek administratívneho konania a to zásady vecnej správnosti a procesnej hospodárnosti podľa §3 ods.4 správneho poriadku podľa ktorej *„Správne orgány sú povinné svedomiť a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernenie vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.“*

Netýka sa to len noriem zákona o EIA ale aj ďalších právnych predpisov, ktoré sa zaoberajú životným prostredím ale aj osobitných predpisov, ktorými sa riadia vyhradené subjekty posudzovania (dotknuté orgány). Dotknuté orgány doručili viacero stanovísk, ktorých obsah odkazoval na normy osobitných zákonov a príslušný orgán postupoval nesprávne ak ich chápal ako „súhlasné“ lebo v skutočnosti boli „podmienečne súhlasné“ – a to v tom zmysle že ak sa záujmy životného prostredia podľa naznačených noriem osobitných zákonov potvrdia, tak projekt je environmentálne prijateľný, ale samotný dotknutý orgán v tomto smere neprinášal žiadne skutkové zistenia ani právne závery a preto ich mal vykonať príslušný orgán. Avšak príslušný orgán sa už týmito oblasťami nezoberal a tak porušil normu §2 písm.e zákona o EIA, keďže nevykonával dostatočné skutkové zisťovanie na potvrdenie podmienečného súhlasu vysloveného dotknutým orgánom. Ak sa príslušný orgán domnieval, že odpovede mali priniesť dotknuté orgány, mal ich v zmysle §29 ods.9 zákona o EIA vyzvať na doplňujúce vyjadrenie k vplyvom na životné prostredie, aby skutkové zistenia boli reálne a skutočné.

Dôvodom odvolania sú výlučne procesné a vecné nedostatky rozhodnutia a postupu rozhodovania výlučne na strane príslušného úradu posudzovania EIA. Tretia strana (navrhovateľ) nehral žiadnu rolu a príslušný úrad posudzovania EIA teda nezasiahol len do oprávnených záujmov ZDS, ale aj do oprávnených záujmov navrhovateľa.

Príslušný úrad posudzovania EIA nerozhodoval ani podľa kvalifikácie a odbornosti svojho personálneho substrátu, ani podľa účelu a cieľa zákona o EIA či Smernice o EIA. Príslušný úrad posudzovania EIA postupoval a rozhodol čisto formalisticky čím boli porušené verejné záujmy ochrany životného prostredia tak ako ich reguluje Smernica o EIA, Zákon o EIA, zákon o životnom prostredí a ďalšie osobitné právne predpisy (zákon o integrovanej prevencii, stavebný zákon a zákon o ochrane prírody a krajiny).

ZDS sa hlási k svojej odbornosti, ktorú realizuje prostredníctvom personálneho substrátu svojho štatutára Bc. Marcela Slávika, ktorý s cieľom zvyšovať svoju odbornú právnu kvalifikáciu študoval právo na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave čo osvedčuje nasledovnými dokladmi:

- Bakalárskou záverečnou prácou (zverejnená: <https://www.academia.edu/143522349/>)
- Diplomovou záverečnou prácou (zverejnená: <https://www.academia.edu/143522415/>)
- Vysokoškolským štúdiom práva a štátnou skúškou z verejného práva ako aj celkovým vysokoškolským vzdelaním
- Celková činnosť ZDS od jeho založenia až po súčasnosť sú preukázaním odbornosti občianskej participácie vo veciach životného prostredia ako aj odbornosti pre agendu EIA ako aj pre environmentálne zodpovednú hospodársku politiku

ZDS žiada správny súd, aby výslovne uznal ZDS a jeho štatutára Bc. Marcela Slávika za odborníka na environmentálne právo, verejné právo a na participáciu verejnosti – a to nielen v teórii ale najmä v aplikačnej praxi s pozitívnymi výsledkami.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustálemu zlepšovaniu a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implantáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach

(<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie

(https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete

(<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

• **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>

• **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

Zdrúženie domových samospráv | Marcel Slávik
Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com

Predmet

Text

Združenie domových samospráv týmto podľa §19 ods.1 Správneho poriadku v písomnej podobe dopĺňa podania urobené v elektronickej podobe (mailová komunikácia uvedená v prílohe) a to doložením týchto podaní autorizovaných kvalifikovanou elektronickou pečaťou podľa zákona o e-governmente č.305/2013 Z.z.; čím je v zmysle §40 ods.4 Občianskeho zákonníka zachovaná ich písomná forma; podľa §23 zákona o e-governmente je týmto preukázaná autorizácia elektronickej komunikácie ako aj oprávnenie konať v mene právnickej osoby.

Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame v zmysle §25a Správneho poriadku a §17 ods.1 zákona o e-governmente doručovať výhradne len do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk; listiny v papierovej forme poštou nedoručovať.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv

Marcel Slávik, predseda

sídlo: Rovnianska 14 | P.O.BOX 218 | 851 02
Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com

Potvrdenie o odoslaní podania KÓPIA

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ	ico://sk/31820174
Názov odosielateľa	Združenie domových samospráv, o.z.
Identifikátor odosielateľa	31820174
Prijímateľ	ico://sk/00151866_10247
Názov prijímateľa	Okresný úrad Ružomberok
Identifikátor prijímateľa	00151866

Odoslaná správa

Identifikátor správy	910598d5-289a-48c1-a2bd-9a52faa1e00a
Predmet správy	Všeobecná agenda
Značka odosielateľa	
Značka prijímateľa	
Dátum a čas prijatia	25.03.2026 10:56

Odosielať a prijímať

Odosielať

ico://sk/31820174

Prijímať

ico://sk/00151866_10247

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia

25.03.2026 10:57:22

Doručovaná správa

Identifikátor správy

910598d5-289a-48c1-a2bd-9a52faa1e00a

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia

<http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Typ digitálneho odlačku

<http://www.w3.org/2001/04/xmldsig-more#rsa-sha256>

Digitálny odťahok správy

Gf+tfNKSiqyRD5OtMyPV+mc5f4XZysIX+KObxfG3H6M=

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

c5d95a21-c6d4-44d1-936c-4f87bd6dd8ae

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

c116c0fc-d95f-48de-b591-540c716f7af7

Výsledok informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe

Typ výsledku informatívneho
overenia:

Predbežné

Informácie o overovanej správe

Predmet správy: Všeobecná agenda

Odosielať: ico://sk/31820174

Identifikátor správy: 910598d5-289a-48c1-a2bd-9a52faa1e00a

Informácie o podpisoach a pečatiach v správe v objekte:

Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-RK-OSZP-
2026001553-034 pre projekt „Centrum energetickej flexibility, Ružomberok“.asice

Podpísal/a: CN=Marcel Slávik, GIVENNAME=Marcel,
SURNAME=Slávik, L=Bratislava-Petržalka, C=SK,
SERIALNUMBER=PNOSK-7802207083

Platnosť: Platná

Legislatívny typ: Kvalifikovaný elektronický podpis alebo pečať

**Dátum a čas kvalifikovanej
časovej pečiatky (UTC):** 25.03.2026 09:38

Podpísané dokumenty

- Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-RK-OSZP- 2026001553-034 pre projekt „Centrum energetickej flexibility, Ružomberok“.pdf

Detaily podpisu

Dátum a čas overenia (UTC): 25.03.2026 09:56

Deklarovaný dátum a čas podpisu
(UTC): 25.03.2026 09:37

Vydavateľ certifikátu: C=SK, L=Bratislava, 2.5.4.97=NTRSK-35975946, O=Disig
a.s., CN=SVK eID ACA2

Sériové číslo certifikátu: 30901652697172458722312

Informácie o podpisoach a pečatiach v správe v objekte:

Vseobecna_agenda.asice

Podpísal/a: CN=Marcel Slávik, GIVENNAME=Marcel,
SURNAME=Slávik, L=Bratislava-Petržalka, C=SK,
SERIALNUMBER=PNOSK-7802207083

Platnosť: Platná

Legislatívny typ: Kvalifikovaný elektronický podpis alebo pečať

**Dátum a čas kvalifikovanej
časovej pečiatky (UTC):** 25.03.2026 09:53

Podpísané dokumenty

- Vseobecna_agenda.xdcf

Detaily podpisu

Dátum a čas overenia (UTC):	25.03.2026 09:56
Deklarovaný dátum a čas podpisu (UTC):	25.03.2026 09:52
Vydavateľ certifikátu:	C=SK, L=Bratislava, 2.5.4.97=NTRSK-35975946, O=Disig a.s., CN=SVK eID ACA2
Sériové číslo certifikátu:	30901652697172458722312

Služba overenia podpisov a pečatí nie je kvalifikovanou službou validácie kvalifikovaných elektronických podpisov a kvalifikovaných elektronických pečatí v zmysle článku 33 a 40 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014.

Výsledok informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe

Typ výsledku informatívneho overenia: Úplné

Informácie o overovanej správe

Predmet správy: Všeobecná agenda
Odosielateľ: ico://sk/31820174
Identifikátor správy: 910598d5-289a-48c1-a2bd-9a52faa1e00a

Informácie o podpisoch a pečatiach v správe v objekte:

Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-RK-OSZP-2026001553-034 pre projekt „Centrum energetickej flexibility, Ružomberok“.asice

Podpísal/a: CN=Marcel Slávik, GIVENNAME=Marcel, SURNAME=Slávik, L=Bratislava-Petržalka, C=SK, SERIALNUMBER=PNOSK-7802207083

Platnosť: Platná

Legislatívny typ: Kvalifikovaný elektronický podpis alebo pečať

Dátum a čas kvalifikovanej časovej pečiatky (UTC): 25.03.2026 09:38

Podpísané dokumenty

- Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-RK-OSZP- 2026001553-034 pre projekt „Centrum energetickej flexibility, Ružomberok“.pdf

Detaily podpisu

Dátum a čas overenia (UTC): 25.03.2026 09:56

Deklarovaný dátum a čas podpisu (UTC): 25.03.2026 09:37

Vydavateľ certifikátu: C=SK, L=Bratislava, 2.5.4.97=NTRSK-35975946, O=Disig a.s., CN=SVK eID ACA2

Sériové číslo certifikátu: 30901652697172458722312

Informácie o podpisoch a pečatiach v správe v objekte:

Vseobecna_agenda.asice

Podpísal/a: CN=Marcel Slávik, GIVENNAME=Marcel, SURNAME=Slávik, L=Bratislava-Petržalka, C=SK, SERIALNUMBER=PNOSK-7802207083

Platnosť: Platná

Legislatívny typ: Kvalifikovaný elektronický podpis alebo pečať

Dátum a čas kvalifikovanej časovej pečiatky (UTC): 25.03.2026 09:53

Podpísané dokumenty

- Vseobecna_agenda.xdcf

Detaily podpisu

Dátum a čas overenia (UTC):	25.03.2026 09:56
Deklarovaný dátum a čas podpisu (UTC):	25.03.2026 09:52
Vydavateľ certifikátu:	C=SK, L=Bratislava, 2.5.4.97=NTRSK-35975946, O=Disig a.s., CN=SVK eID ACA2
Sériové číslo certifikátu:	30901652697172458722312

Služba overenia podpisov a pečatí nie je kvalifikovanou službou validácie kvalifikovaných elektronických podpisov a kvalifikovaných elektronických pečatí v zmysle článku 33 a 40 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014.